

Motion till riksdagen 2018/19:253

av **Magnus Jacobsson och Kjell-Arne Ottosson (båda KD)**

Rättvisare rovdjurspolitik

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skydds- och licensjakt måste hanteras på så lokal nivå som möjligt och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Sveriges riksdag har fattat beslut om att vi skall ha minst 170–270 vargar i landet. Detta kan vara en rimlig bedömning utifrån behovet av genetisk mångfald. Det är dock extremt olyckligt att största delen av vargstammen är etablerad i en förhållandevis liten del av landet. För Värmlands del har man 40 procent av Sveriges vargstam på 4 procent av Sveriges yta. Den börda som detta innebär måste delas med övriga landet. När man lever upp till riksdagens beslut avseende gynnsam bevarandestatus så räcker det inte att man förhåller sig till antalet vargar utan man måste också se till att rovdjurspolitiken resulterar i en rättvisare fördelning av antalet rovdjur inom ett bestämt område.

När beslut om skydds- och licensjakt tas måste man ta större hänsyn till hur många vargar det finns i ett avgränsat område. Svårigheten att få till en skälig vargjakt i exempelvis Värmland och Dalsland, trots att det i dessa områden finns ett stort antal vargrevir, leder till en allvarlig misstro gentemot den nationella rovdjurspolitiken.

Beslut om skydds- samt licensjakt måste därför hanteras på så lokal nivå som möjligt och man måste ta hänsyn till hur många vargar som finns i det aktuella området.

Tyvärr har också viltförvaltningsdelegationernas sammansättning ändrats under den senaste mandatperioden och de som representerar de som drabbas av rovdjurens härjningar är nu i minoritet. Ska vi få acceptans för rovdjuren och för rovdjurspolitiken måste de drabbade områdena och deras invånare tas på allvar.

Magnus Jacobsson (KD)

Kjell-Arne Ottosson (KD)